

[Aksel Møller.]

forrige regering oprejsning for mangt og meget.

Jeg må måske i anledning af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg)s måde at formulere sin tak på tilføje, at min tak gælder også på den forrige boligministers vegne. Jeg er godt tilfreds med den redegørelse, der her er fremsat, og som viser, at såsnart de vanskeligheder, devalueringen og Koreakonflikten havde medført for Danmarks valutabalace, var blevet bekæmpet, eller rettere: såsnart vi blot var nået ind på den rette vej, blev boligbyggeriet sat i vejret, så det nåede op på cifre, som det ikke tidligere havde været oppe på.

Må jeg dernæst sige, at afsnittet i den økonomiske årsoversigt „De senere års økonomiske udvikling i Danmark“ forekommer mig at være det mest værdifulde, formentlig fordi det her drejer sig om, hvad der er sket, og der derfor er tale om kendsgerninger. Afsnittet „Udsigterne for den danske økonomi i 1954“ er det, der derefter bærer prisen, fordi dette afsnit beskriver forhold, som er så nærværende, at usikre skøn ganske dominerer fremstillingen. Hermed har jeg vist allerede antydnet, at jeg nærer nogen skepsis med hensyn til de mere højtflyvende afsnit i værket. Deres værdi beror jo på, om skønnene overhovedet er rigtige, og om fremtiden, med de talrige og væsentlige forbehold, som er taget, overhovedet vil vise sig til sin tid at svare til virkeligheden. Det er — forekommer det mig — snarere et astrologisk horoskop, der her er tale om, end en egentlig standpunkt-tagen til facts.

Endvidere synes jeg — sådan noget skal jo ikke bare siges, men det har både psykologisk og moralsk betydning, at man siger det — at der i redegørelsens afsnit for 1954s politik savnes spor af, at det nuværende regeringsparti nogeninde har været i opposition — og at dette ikke engang er længere siden end i fjor.

Hvor er forslaget om et ekstraordinært boligbyggeri på 6 000 boliger om året i 2 år? Formentlig har man nu opdaget, at byggeriets vækst afhænger af så meget andet end bare det, at der stilles krav om en udvidelse af det. Det afhænger bl. a. af, om man trofast og støt kan følge den linie, som blev lagt til rette i den forrige regerings tid, en ud-

vikling af det utraditionelle byggeri, en tilvænnning til det fra boligefterspørgslens side og en anvendelse af vinteren til en bedre udnyttelse af byggekapaaciteten.

Eller lad os tænke på, at den nuværende højtærede udenrigsminister som ordfører i fjor forlangte 40 mill. kr. mere til skattelettelse, meget realistisk begrundet med tvivl om de finansielle skøns holdbarhed. Hvor er dette initiativ blevet fulgt op i den nuværende regerings politik? Jeg ser kun, at man vil forhøje nogle skatter og nedsætte andre, men oven i købet formulerer man sine forslag på en sådan måde, at alle de gode tanker, som årsoversigten iøvrigt rummer om investeringspolitikens nødvendighed, om kravene til en udvidelse af investeringen, rammes af den skattepolitik, den høje regering er ved at styre ind i. Jeg er enig med årsoversigten i, at året 1954 næppe vil bringe nogen forværring af vor økonomiske stilling. Jeg gjorde den samme betragtning gældende, da vi i november under første behandling af finansloven fik lejlighed til at udtale os om landets økonomiske stilling i den nærmeste tid. Men jeg indrømmer, at synspunktet kun gælder under visse forudsætninger, og at det afgørende er, at vi ikke selv herhjemme foretager handlinger, som bringer balancen ud af ligevægt. Vi kan nemt risikere at skabe en ny uligevægtstilstand, hvis vi formindsker vor konkurrenceevne gennem forhøjelser af omkostningerne, enten det er lønforhøjelser eller renteforhøjelser, enten det er forøgede skatter på opsparingen eller på produktionen.

Vi har ingen viden i dag om, hvordan den spændte overenskomstsituation vil ende. En storstrejke kan få de mest uberegnelige følger for økonomien allerede i 1954, og en forhøjelse af lønniveauet vil skaffe os konkurrencevanskeligheder, som vil komme til at true eksporten og derved komme til at ramme erhvervenes evne til at absorbere de voksende årgange af unge. Såvidt jeg forstår årsoversigtens opstilling af problemet vedrørende de voksende årgange af unge og deres placering i erhvervslivet, mener den høje regering, at vanskelighederne her allerede er alvorlige nok. Nu har jo den høje regering bevaret fuldstændig tavshed om sit syn på, hvad en arbejdskamp eller en omkostningsforhøjelse i landet kan føre til. Men dens mening derom er måske udtalt